

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1429**z dnia 26 sierpnia 2015 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Środki tymczasowe**

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/501⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL) i Tajwanu („państwa, których dotyczy postępowanie”).
- (2) Komisja wszczęła postępowanie w następstwie skargi złożonej w dniu 13 maja 2014 r. przez Eurofer („skarżący”) w imieniu występujących jako skarżący unijnych producentów płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno. Skarżący reprezentuje około 50 % łącznej produkcji unijnej płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno. Skarga zawierała dowody wskazujące na dumping i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) W następstwie wniosku skarżącego popartego wymaganymi dowodami Komisja przyjęła w dniu 15 grudnia 2014 r. rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1331/2014⁽³⁾, zgodnie z którym przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z ChRL i Tajwanu podlega rejestracji od dnia 17 grudnia 2014 r. („rozporządzenie w sprawie rejestracji”).
- (4) Zainteresowane strony twierdziły, że decyzja dotycząca rejestracji przywozu była bezpodstawna, ponieważ nie spełniono warunków wynikających z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Argumentów tych nie uzasadniono jednak ani nie poparto udokumentowanymi informacjami. W momencie podejmowania decyzji o rejestracji przywozu Komisja dysponowała wystarczającymi dowodami *prima facie*, uzasadniającymi potrzebę rejestracji: przywóz i udziały w rynku przedmiotowych wyrobów z wymienionych państw gwałtownie wzrosły. Z tego względu zgłoszone zastrzeżenia należało odrzucić.

1.3. Dalsze postępowanie

- (5) Po powiadomieniu o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których podjęto decyzję o wprowadzeniu tymczasowych środków antydumpingowych („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), kilka zainteresowanych stron przedłożyło oświadczenia w formie pisemnej, przedstawiające ich uwagi w odniesieniu do ustaleń tymczasowych. Jeden chiński eksporter i jeden tajwański eksporter, jak również skarżący wystąpili z wnioskiem o przesłuchanie przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Wnioskowane przesłuchania odbyły się odpowiednio w dniach: 24 kwietnia 2015 r., 27 kwietnia 2015 r. oraz 7 lipca 2015 r. Dowolna zainteresowana strona mogła też zwrócić się z wnioskiem do rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w celu weryfikacji sposobu, w jaki służby Komisji odpowiedzialne za dochodzenie wykorzystały poufne informacje.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/501 z dnia 24 marca 2015 r. w sprawie wszczęcia postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. L 79 z 25.3.2015, s. 23).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1331/2014 z dnia 15 grudnia 2014 r. poddające rejestracji przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 90).

- (6) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Rozpatrzono uwagi przedstawione przez zainteresowane strony ustnie lub na piśmie i w stosownych przypadkach zmieniono odpowiednio tymczasowe ustalenia.
- (7) Oprócz tego przeprowadzono wizyty weryfikacyjne na terenie następujących przedsiębiorstw:
- producenci z państwa analogicznego:
- AK Steel Corporation, Ohio, Stany Zjednoczone Ameryki,
 - NAS North American Stainless, Kentucky, Stany Zjednoczone Ameryki,
- niepowiązani importerzy:
- Acciai Vender S.p.A., Parma, Włochy,
 - Inox Market Service S.R.L., Padwa, Włochy,
 - Nova Trading SA, Toruń, Polska,
- użytkownicy:
- Franke S.p.A., Peschiera del Garda, Włochy,
 - Indesit Company S.p.A., Fabriano, Włochy.
- (8) Wszystkie zainteresowane strony powiadomiono o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano nałożyć ostateczne cło antidumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie, oraz nakazać ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w formie cła tymczasowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi związane z ujawnieniem ostatecznych ustaleń.
- (9) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

1.4. Kontrola wrywkowa

- (10) Jedno przedsiębiorstwo zakwestionowało ustalenie zawarte w motywie 14 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w którym stwierdzono, że przedsiębiorstwo to nie jest producentem eksportującym. Przedsiębiorstwo to nie przedstawiło jednak żadnych dodatkowych informacji, które mogłyby zmienić przyjęte przez Komisję stanowisko opisane w motywie 14 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (11) Wobec braku innych uwag dotyczących metody kontroli wrywkowej producentów unijnych, producentów eksportujących w ChRL i w Tajwanie, jak również importerów niepowiązanych, niniejszym potwierdza się ustalenia tymczasowe zawarte w motywach 7 do 22 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

1.5. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (12) Jak wskazano w motywie 25 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie w sprawie dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. („okres objęty dochodzeniem”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Wprowadzenie

- (13) Jak określono w motywie 26 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, produktem objętym postępowaniem są płaskie wyroby walcowane ze stali nierdzewnej, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, pochodzące z ChRL i Tajwanu, obecnie objęte kodami CN 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81 i 7220 20 89 („produkt objęty postępowaniem”).

- (14) Płaskie wyroby ze stali nierdzewnej walcowane na zimno są szeroko wykorzystywane do różnych zastosowań, np. do produkcji urządzeń gospodarstwa domowego (np. wnętrza pralek i zmywarek do naczyń), rur spawanych i wyrobów medycznych, jak również w przetwórstwie spożywczym i przemyśle motoryzacyjnym.
- (15) W trakcie dochodzenia wykazano, że różne rodzaje produktu objętego postępowaniem mają wspólne podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne i są wykorzystywane w zasadzie do tych samych celów.

2.2. Uwagi dotyczące zakresu definicji produktu

- (16) Na etapie wstępnym zainteresowane strony utrzymywały, że taśmy i paski mocujące powinny być wyłączone z zakresu dochodzenia. Ponownie stwierdziły również, że Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji Komisji Europejskiej podjęła decyzję o wykluczeniu tego rodzaju produktu z właściwego rynku produktowego w swojej analizie połączenia przedsiębiorstw Outokumpu/INOXUM⁽¹⁾. Zainteresowane strony przekonywały ponadto, że zarówno od strony popytu, jak i podaży, wzajemna zastępowalność „standardowych” płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno oraz pasków mocujących jest ograniczona. Jak już jednak wspomniano w motywie 31 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, rynek w sprawie antydumpingowej określa się na podstawie właściwości fizycznych produktu objętego postępowaniem, a nie w oparciu o zastępowalność od strony popytu i podaży.
- (17) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna zainteresowana strona ponownie wystąpiła z twierdzeniem, że definicja rynku określona w sprawie dotyczącej połączenia przedsiębiorstw ma znaczenie dla definicji produktu w postępowaniu antydumpingowym. Na poparcie tego argumentu strona stwierdziła, że oprócz właściwości fizycznych, technicznych i chemicznych produktu, instytucje UE mogą wziąć pod uwagę szereg innych czynników, takich jak wykorzystanie, zamienność, postrzeganie przez konsumentów, kanały dystrybucji, proces wytwarzania, koszty produkcji i jakość. Rzekomo parametry „wykorzystanie, zamienność, postrzeganie przez konsumentów oraz proces wytwarzania” są tożsame z zastępowalnością od strony popytu i podaży.
- (18) Nie oceniając tego, czy „wykorzystanie, zamienność, postrzeganie przez konsumentów oraz proces wytwarzania” są rzeczywiście tożsame z zastępowalnością od strony popytu i podaży, Komisja pragnie zauważyć, że przywołana powyżej lista znacznie wykracza poza wspomniane cztery kryteria. Nie można zatem przychylić się do twierdzenia, że definicja rynku przywołana w sprawie dotyczącej połączenia przedsiębiorstw ma znaczenie dla definicji produktu w postępowaniu antydumpingowym.
- (19) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń inna zainteresowana strona stwierdziła, że w ramach oceny, czy paski mocujące powinny wchodzić w zakres definicji produktu objętego postępowaniem, należy uwzględnić fakt, że „w przeszłości” przemysł unijny nie był rzekomo w stanie sprzedawać tego rodzaju produktu. W tym względzie w motywie 30 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych jasno stwierdzono, że przemysł unijny jest w stanie w pełni zapewnić podaż w tym segmencie rynku. Bez bardziej precyzyjnej definicji tego, co jest rozumiane pod pojęciem „w przeszłości”, sprawdzenie, czy powyższy argument znajduje oparcie w faktach lub też czy choćby ma znaczenie, nie jest możliwe. W każdym razie paski mocujące mają te same podstawowe właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne, co produkt objęty postępowaniem.
- (20) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że nawet jeśli przywóz produktów specjalnych stanowi mniej niż 1 % całkowitego przywozu, jak wskazano w motywie 101 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja rzekomo potraktowała część rynku w sposób dyskryminujący, nie wyłączając tych produktów. Zdaniem tej strony przedsiębiorstwa zajmujące się produktami specjalnymi rzekomo nie będą w stanie znaleźć innych dostawców takich produktów. Strona nie przedstawiła żadnych dodatkowych dowodów.
- (21) W tym względzie należy zauważyć, że stwierdzenie zawarte w motywie 101 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostało wyrwane z kontekstu. Uwagę tę poczyniono w kontekście łącznej oceny przywozu z ChRL i Tajwanu, a nie w odniesieniu do zakresu definicji produktu objętego postępowaniem. Nie podważa się faktu, że wspomniane produkty specjalne mają te same podstawowe właściwości fizyczne co „standardowe” płaskie wyroby ze stali nierdzewnej walcowane na zimno.
- (22) W związku z tym Komisja odrzuciła te argumenty i zakres definicji produktu objętego postępowaniem nie uległ zmianie.

2.3. Wniosek

- (23) Ustalenia tymczasowe zawarte w motywach 26 do 32 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 7 listopada 2012 r. skierowana do Outokumpu OY, uznająca koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem i porozumieniem EOG (sprawa COMP/M.6471 – Outokumpu/INOXUM).

3. DUMPING

3.1. ChRL

3.1.1. *Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)*

- (24) Jak wyjaśniono w motywie 34 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, żaden z objętych postępowaniem producentów eksportujących nie wystąpił z wnioskiem o MET.

3.1.2. *Państwo analogiczne*

- (25) W rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych jako odpowiednie państwo analogiczne zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wybrano Stany Zjednoczone Ameryki („Stany Zjednoczone”). Dwóch producentów eksportujących stwierdziło, że Stany Zjednoczone nie są odpowiednim państwem analogicznym na potrzeby ustalenia wartości normalnej ze względu na fakt, że proces produkcji i surowce wykorzystywane w ChRL i w Stanach Zjednoczonych są różne. Ponadto jeden producent eksportujący stwierdził, że lepszym wyborem, jeśli chodzi o wskazanie państwa analogicznego, byłby Tajwan, ponieważ koszt produkcji w hutach chińskich jest znacznie bardziej zbliżony do kosztu produkcji w hutach tajwańskich, niż do kosztu produkcji w hutach amerykańskich. Jego zdaniem jest tak, ponieważ najważniejsi tajwańscy producenci płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno wykorzystują znaczne ilości materiałów pośrednich, tj. blach czarnych w kręgach z ChRL. Blachy czarne wykonuje się z surówki hutniczej niklu (zwanej dalej „NPI”, ang. *nickel pig iron*), surowca wykorzystywanego niemal wyłącznie w ChRL. Inny producent eksportujący twierdził, że producenci w Stanach Zjednoczonych są w taki czy inny sposób powiązani z niektórymi producentami unijnymi oraz że ustalenia faktyczne dotyczące rozmiaru rynku w Stanach Zjednoczonych są nieprawidłowe.
- (26) Rzeczywiście istnieją różnice między Stanami Zjednoczonymi a ChRL w pozyskiwaniu niklu, będącego jednym z głównych surowców do produkcji płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno. Choć w obu państwach producenci tych wyrobów wykorzystują pewne ilości dodatku niklowego (tzw. *utility nickel*), w Stanach Zjednoczonych głównym jego źródłem jest złom stali nierdzewnej, zaś w ChRL – wspomniana surówka hutnicza niklu (NPI). Różnica ta nie sprawia jednak, że Stany Zjednoczone są nieodpowiednim państwem analogicznym, ponieważ w tym przypadku wyroby końcowe wytwarzane w Stanach Zjednoczonych i ChRL są wciąż porównywalne, co stwierdzono w motywie 29 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oraz w motywie 15 powyżej. Jak wyjaśniono w motywach 39 i 40 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Stany Zjednoczone uznaje się za odpowiednie państwo analogiczne na podstawie określonych kryteriów. Biorąc pod uwagę wielkość i poziom konkurencji na rynku płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno w Stanach Zjednoczonych, a także uwzględniając możliwą współpracę ograniczoną jedynie do dwóch państw, istnienie różnic w zakresie pozyskiwania niklu i procesów produkcji nie podważa wyboru Stanów Zjednoczonych jako państwa analogicznego. Z drugiej strony argument dotyczący wykorzystania NPI i związanego z tym procesu produkcji w ChRL ma wpływ na stosowność wyboru Tajwanu jako alternatywnego państwa analogicznego, podobnie jak każdego innego państwa na świecie. NPI jest produkowana oraz, ze względu na bariery w wywozie, sprzedawana i wykorzystywana niemal wyłącznie w ChRL. Wynika z tego, że nie używa się jej w Tajwanie, alternatywnym państwie analogicznym, co zostało ustalone. Głównymi surowcami używanymi do produkcji produktu objętego postępowaniem w Tajwanie są: wspomniany dodatek niklowy oraz – jak zauważył jeden z producentów eksportujących – blachy czarne w kręgach kupowane głównie od ChRL. Jak wspomniano w motywie 39 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, surowce używane do produkcji w Stanach Zjednoczonych i Tajwanie są zasadniczo takie same. Ponadto – zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego – można wnioskować o dostosowania w celu uwzględnienia pewnych różnic, pod warunkiem że wykazano, iż mają one wpływ na ceny oraz że dostosowanie jest uzasadnione, biorąc pod uwagę wykorzystanie państwa analogicznego zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (27) Po drugie, jeśli chodzi o koszty produkcji producenta tajwańskiego, używającego blachy czarnej w kręgach zakupionej w ChRL, jak wyjaśniono w motywie 76 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, surowiec ten został nabyty od powiązanego dostawcy w ChRL. Był to jedyny przypadek wykorzystania blach czarnych w kręgach sprowadzanych z ChRL na dużą skalę wykazany w trakcie dochodzenia. W swoich obliczeniach Komisja zastąpiła koszt kupowanych blach czarnych przez koszt produkcji własnej przedsiębiorstwa. Innymi słowy, ceny zakupu blach czarnych w kręgach, które rzekomo odzwierciedlały koszty produkcji w ChRL, zostały zastąpione kosztami produkcji na Tajwanie, gdzie nie używa się NPI. W związku z tym nie ma uzasadnienia teza, zgodnie z którą użycie blach czarnych w kręgach wyprodukowanych w ChRL na bazie NPI powoduje, że koszty produkcji na Tajwanie i w ChRL są zbliżone.
- (28) Po trzecie, jeden z producentów w Stanach Zjednoczonych jest powiązany z producentami w Unii. Związek ten nie ma jednak znaczenia dla celów przedmiotowego dochodzenia. Komisja zauważa, że nawet jeżeli producenci z państw analogicznych są związani z producentami unijnymi, związek ten nie podważa określenia wartości normalnej w oparciu o zweryfikowane dane, ani na nie wpływa na to określenie. Ponadto nie ma żadnych szczególnych powodów, dla których można by zakwestionować wykorzystanie danych dotyczących tego producenta z państwa analogicznego. Argument ten został odrzucony.

- (29) Po czwarte, twierdzenie, że ustalenia faktyczne dotyczące rozmiaru rynku w Stanach Zjednoczonych były nieprawidłowe, nie zostało uzasadnione. Przytoczone twierdzenie zostaje zatem odrzucone.
- (30) W związku z powyższym zarzut, że Stany Zjednoczone nie są odpowiednim państwem analogicznym, zostaje odrzucony. Niniejszym potwierdza się ustalenia tymczasowe zawarte w motywach 39 do 40 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (31) Komisja potwierdza zatem wybór Stanów Zjednoczonych jako państwa analogicznego w rozumieniu art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- (32) Dwie zainteresowane strony powtórzyły swoje zastrzeżenia dotyczące wyboru Stanów Zjednoczonych jako państwa analogicznego, twierdząc, że proces produkcji wytwórców w tym państwie nie jest podobny do procesu, jaki stosują niektórzy producenci w Chinach, oraz sugerując ponownie, że Tajwan byłby lepszym wyborem.
- (33) Komisja starannie przeanalizowała dodatkowe uwagi dotyczące ewentualnego wyboru Tajwanu, a nie Stanów Zjednoczonych, jako państwa analogicznego. Komisja uważa, że we wspomnianych uwagach nie przytoczono żadnych nowych konkretnych argumentów, potwierdza zatem swoją argumentację przedstawioną w motywach 25 do 29 powyżej.

3.1.3. Wartość normalna

- (34) Ze względu na brak uwag dotyczących określenia wartości normalnej niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 43 do 49 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

Cena eksportowa

- (35) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących ustalenia cen eksportowych potwierdza się ustalenia zawarte w motywie 65 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.1.4. Porównanie

- (36) Dwóch producentów eksportujących twierdziło, że jeśli Stany Zjednoczone pozostaną państwem analogicznym, należy dokonać dostosowania ze względu na stosowanie różnych surowców. Jeden z producentów eksportujących wskazał, że jeden z producentów w Stanach Zjednoczonych ponosi dodatkowe koszty związane z transportem wewnętrznym. Dowodził, że powinno to skutkować dostosowaniem wartości normalnej. Jeden z producentów eksportujących odnotował, że przy określaniu wartości normalnej Komisja pominęła parametry takie jak grubość, szerokość i krawędzie, określone we wcześniej ustalonych numerach kontrolnych produktu („PCN”). Producent eksportujący twierdził, że grubość oraz – w mniejszym stopniu – szerokość są ważnymi czynnikami, ponieważ mają one bezpośredni wpływ na koszty produkcji i ceny w przeliczeniu na tonę.
- (37) Po pierwsze, jeśli chodzi o dostosowanie z uwagi na różnice w stosowanych surowcach, należy zauważyć, że z treści art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego wynika, iż dumping oblicza się w oparciu o ceny, a nie w oparciu o koszty. Różnice w stosowanych surowcach i procesach produkcji nie rodzą zatem żadnych konsekwencji, chyba że wykazano, że mają wpływ na cenę oraz że dostosowanie jest uzasadnione, biorąc pod uwagę wykorzystanie państwa analogicznego zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Wszelkie wnioski o dostosowania wymagają uzasadnienia. Komisji nie są znane żadne przesłanki świadczące o tym, że w danym przypadku różnice w surowcu i procesie produkcji mają wpływ na porównywalność cen. Producenci eksportujący nie wykazali, że użycie różnych surowców ma wpływ na cenę, uznaje się zatem, że postulowane dostosowania nie mają uzasadnienia.
- (38) Po drugie, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. e) rozporządzenia podstawowego dokonuje się dostosowania ze względu na różnice w poniesionych kosztach bezpośrednio związanych z dostarczeniem produktu objętego postępowaniem z obiektu eksportera do niezależnego nabywcy, w przypadku gdy koszty te są uwzględnione w pobieranych cenach. Przepis ten nie obejmuje kosztów transportu wewnętrznego, a zatem na tej podstawie nie można uzasadnić dostosowania.

- (39) Po trzecie, Komisja zauważa, że we wstępnym postępowaniu pominięto parametry PCN w celu ułatwienia porównania z produktem podobnym w państwie analogicznym. Komisja następnie zwiększyła porównywalność produktów i zdołała porównać większość transakcji na podstawie pełnych parametrów PCN, w tym takich jak grubość, szerokość i krawędzie. Dla transakcji, w przypadku których nie było to możliwe, porównanie opierało się na parametrach PCN w możliwie pełnym wymiarze. Doprowadziło to do zmiany marginesu dumpingu, co wyjaśniono w motywie 49 poniżej.
- (40) Dwie zainteresowane strony przedstawiły argument, że – opierając się na danych pochodzących ze Stanów Zjednoczonych – Komisja powinna dokonać dostosowania wartości normalnej z tytułu różnic w surowcach stosowanych w ChRL oraz Stanach Zjednoczonych. Jedna zainteresowana strona argumentowała, że NPI jest tańsza, ponieważ zawartość niklu w tym surowcu jest niska, a zawarte w niej żelazo jest za darmo. Aby wykazać, że różnice w kosztach surowców mają wpływ na ceny, ta sama strona stwierdziła, że ceny na rynku krajowym w Chinach są niższe od ocen w Unii i Stanach Zjednoczonych. Jej zdaniem różnicy w cenie nie można przypisać rzekomemu subsydiowaniu, ponieważ Komisja zakończyła toczące się równoległe dochodzenie antysubsydyjne w odniesieniu do ChRL. Inna zainteresowana strona zauważyła, że w branży wyrobów stalowych koszty i ceny są powiązane.
- (41) W odniesieniu do dostosowań wartości normalnej Komisja pragnie zauważyć, że jeśli jakaś strona występuje o zastosowanie dostosowań na mocy art. 2 ust. 7 lit. a) lub art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, zobowiązana jest udowodnić zasadność swoich żądań. Ciężar dowodu spoczywa na podmiocie, który domaga się takiego dostosowania. Komisja jest zmuszona odmówić dokonania dostosowania w odniesieniu do różnic dotyczących czynników, w przypadku których nie udowodniono, że mają wpływ na ceny oraz ich porównywalność.
- (42) Porównując wartość normalną oraz cenę eksportową, Komisja musi uwzględniać różnice mające wpływ na ceny oraz na porównywalność cen przedmiotowych produktów, a nie na koszty poniesione w związku z ich produkcją. W odniesieniu do cen NPI Komisja zauważa, że podobnie do surowców używanych w Unii i Stanach Zjednoczonych, ceny te odzwierciedlają zmiany ceny niklu na światowych rynkach. Nawet jeśli NPI jest tańsza ze względu na niską zawartość niklu, producenci wykorzystujący ten surowiec muszą zużyć go więcej, aby uzyskać taką zawartość niklu, jaką przewidują międzynarodowe normy dotyczące płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno. Jeśli zaś chodzi o argument, że żelazo zawarte w NPI jest za darmo, Komisja pragnie zauważyć, że producenci płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno w Unii oraz w Stanach Zjednoczonych również nie płacą pełnej ceny za żelazo zawarte w żelazniku. Jeśli chodzi o przedstawienie porównania cen krajowych płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno w ChRL, Unii oraz Stanach Zjednoczonych jako dowodu na to, że wykorzystanie NPI ma wpływ na ceny w ChRL, Komisja odnotowuje, że ceny krajowe w Chinach stanowią odzwierciedlenie sytuacji w państwie nieposiadającym gospodarki rynkowej. Stany Zjednoczone są natomiast państwem o gospodarce rynkowej.
- (43) Komisja przypomina, że już dawno temu stwierdzono, że przepisów art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nie można użyć do pozbawienia skuteczności art. 2 ust. 7 lit. a) tego rozporządzenia. W tym względzie ustalono, że wartość normalna określona w państwie analogicznym jest całkowicie zgodna z przepisami art. 2 ust. 7, co objaśniono w motywie 31 powyżej. W świetle art. 2 ust. 7 lit. a) żadne dalsze dostosowanie odpowiedniej już wartości normalnej nie jest zatem zasadne.
- (44) W odniesieniu do argumentu, że niższe ceny krajowe płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno w ChRL nie mogą być rezultatem subsydiowania, Komisja zauważa, że równoległe dochodzenie antysubsydyjne zakończono z powodu wycofania skargi przez skarżących, w związku z czym nie dokonano ustaleń dotyczących subsydiowania. Z tego powodu Komisja uważa, że producentom eksportującym w ChRL nie udało się wykazać, że dostosowanie z tytułu różnych surowców wykorzystywanych w ChRL i w Stanach Zjednoczonych jest uzasadnione.
- (45) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że w przypadku porównywania ceny eksportowej z wartością normalną na podstawie ograniczonych PCN Komisja powinna była dokonać dostosowania ze względu na porównywalność cen. Strona ta twierdziła również, że jej możliwości udowodnienia lub zaproponowania faktycznego poziomu dostosowania były ograniczone z powodu poufnego charakteru informacji przekazanych przez producentów z państwa analogicznego.
- (46) Komisja ponownie podkreśla, że większość wywożonych produktów (69 %) była porównywana w oparciu o pełny PCN. Ponadto nawet przy uwzględnieniu ograniczeń, jakie narzuca poufny charakter danych pochodzących od producentów z państwa analogicznego, zainteresowana strona mogła zaproponować poziom dostosowania z tytułu właściwości fizycznych, ponieważ znała kryteria, które pominięto, oraz odnoszące się do nich parametry przewidziane w strukturze PCN. Ponieważ jednak nie przedstawiono wniosku opartego na konkretnych obliczeniach, argument został odrzucony.

- (47) Jedna z zainteresowanych stron zapytała, czy producenci z państwa analogicznego sprzedawali wyroby użytkownikom końcowym, a jeśli tak, wносиła o dostosowanie z tytułu różnic w poziomach handlu na podstawie PCN. Jak wyjaśniono w motywie 53 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja porównała wartość normalną oraz cenę eksportową na podstawie ceny ex-works i na tym samym poziomie handlu. Uznano, że nie ma konieczności dostosowania, o które wносиła strona. W każdym razie przedmiotowe żądanie należało odrzucić, ponieważ nie zostało ono poparte dalszymi dowodami.

3.1.5. Marginesy dumpingu

- (48) Wobec braku uwag potwierdza się metodologię stosowaną przy obliczaniu marginesów dumpingu, o których mowa w motywach 55 do 60 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (49) W związku z brakiem dalszych uwag, po uwzględnieniu dostosowania wartości normalnej, jak również bardziej precyzyjnego porównania, ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące:

Tabela 1

Margines dumpingu – ChRL

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)
Baosteel Group: Baosteel Stainless Steel Co., Ltd; Ningbo Baoxin Stainless Steel Co., Ltd	42,2
TISCO Group: Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd; Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd	50,2
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	49,1
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	50,2

3.2. Tajwan

3.2.1. Wartość normalna

- (50) Stosowana metoda obliczania wartości normalnej przedstawiona w motywach 63 do 66 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych nie uwzględniała sprzedaży krajowej dystrybutorom i przedsiębiorstwom handlowym.
- (51) Takie podejście przyjęto ze względu na specyficzną sytuację rynkową na Tajwanie, gdzie dystrybutorzy wywożą znaczną część produkcji, którą jednocześnie producenci eksportujący zgłosili jako sprzedaż na potrzeby konsumpcji krajowej.
- (52) Ustalenie to opierało się na dwóch kluczowych uzasadniających je elementach. Po pierwsze, jeden z głównych dystrybutorów na Tajwanie wywoził dalej większość wyrobów zakupionych od producentów, dlatego też sprzedaż tej nie można traktować jako sprzedaży krajowej do celów obliczenia wartości normalnej na Tajwanie. Po drugie, dane dotyczące produkcji znanych producentów i tajwańskie statystyki handlowe wskazują, że sprzedaż krajowa zgłoszona przez znanych producentów eksportujących stanowiła ponad 90 % wywozu do Unii oraz że obejmowała również około 50 % sprzedaży eksportowej.
- (53) Dwóch producentów eksportujących zakwestionowało argumentację dotyczącą danych statystycznych. Twierdzili oni, że na potrzeby ustalenia całkowitej produkcji tajwańskiej Komisja uwzględniła jedynie przedsiębiorstwa współpracujące, które prowadziły wywóz do Unii. Kolejny postulat dotyczył tego, że w swojej analizie opisanej w motywie 52 powyżej Komisja powinna założyć, że całkowity ujęty w statystykach przywóz tajwański podlega dalszemu wywozowi.

- (54) Komisja przeanalizowała informacje na temat produkcji i sprzedaży krajowej pochodzące od wszystkich znanych tajwańskich producentów, w tym również producentów wskazanych przez jednego z producentów eksportujących. Zrobiono tak w celu osiągnięcia możliwie największej zbieżności z danymi statystycznymi. Dodatkowe zgromadzone informacje spowodowały obniżenie wielkości uzyskanej w analizie opisanej w motywie 52 powyżej. Na tej podstawie ustalono, że wielkość deklarowanej sprzedaży krajowej obejmowała około 40 % sprzedaży eksportowej.
- (55) W odniesieniu do wskazanego w motywie 53 założenia, że całkowity ujęty w statystykach przywóz podlega dalszemu wywozowi, producent eksportujący nie przedstawił żadnych dowodów na jego potwierdzenie. Przywóz towarów w celu ich ponownego wywozu podlega zazwyczaj specjalnym przepisom celnym i nie jest uwzględniany w statystykach handlowych jako rzeczywisty wywóz. W związku z tym Komisja nie może wyciągnąć użytecznych wniosków z powyższego twierdzenia.
- (56) Dwóch producentów eksportujących stwierdziło ponadto, że nieuwzględniony przez Komisję poziom sprzedaży krajowej nie był proporcjonalny do odsetka wskazanego w motywie 52. Ponownie wskazali, że nie jest im znane przeznaczenie towarów sprzedawanych przez ich klientów krajowych. Komisja uważa, że brak wiedzy na temat ostatecznego miejsca przeznaczenia sprzedaży nie jest rozstrzygający. Komisja przeanalizowała ponownie sytuację w oparciu o dowody dostępne w bieżącym dochodzeniu oraz dokonała przeglądu transakcji sprzedaży, które miały zostać pominięte przy określaniu wartości normalnej, tak aby jak najdokładniej odzwierciedlać sytuację poszczególnych producentów eksportujących objętych dochodzeniem. W uzasadnionych przypadkach do obliczenia wartości normalnej wykorzystano niektóre transakcje sprzedaży, które na etapie wstępnym zostały pominięte przy obliczaniu tej wartości.
- (57) Jedna z zainteresowanych stron zakwestionowała uwzględnianie sprzedaży krajowej na rzecz przedsiębiorstw handlowych i dystrybutorów do celów ustalania wartości normalnej. Argumenty w tym względzie przedstawiono w uwagach na piśmie oraz podczas przesłuchania przeprowadzonego przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu, które odbyło się w dniu 7 lipca 2015 r.
- (58) Jak wyjaśniono w motywie 56 powyżej, po nałożeniu środków tymczasowych Komisja kontynuowała analizę faktycznej klasyfikacji sprzedaży dystrybutorom w celu ustalenia bardziej precyzyjnej i poprawnej z prawnego punktu widzenia klasyfikacji sprzedaży jako sprzedaży krajowej lub sprzedaży eksportowej do celów określenia wartości normalnej; zrezygnowała przy tym z założenia, że cała sprzedaż skierowana do dystrybutorów była przeznaczona do wywozu. Komisja rozpatrzyła uwagi otrzymane po ujawnieniu tymczasowych ustaleń i wzięła pod uwagę nowe szczegóły.
- (59) Zamiast wykluczać całą sprzedaż dystrybutorom na podstawie założenia, że jest ona przeznaczona do wywozu, Komisja pominęła jedynie sprzedaż dystrybutorom, w przypadku której istniały wystarczające obiektywne dowody wskazujące na to, że została faktycznie przeznaczona na wywóz. Komisja zbadała zgłoszoną sprzedaż i zaklasyfikowała ją jako sprzedaż krajową lub eksportową w oparciu o konkretną sytuację i dane poszczególnych producentów eksportujących objętych postępowaniem. Jako ważny dowód wykorzystano np. istnienie bonifikat związanych z wywozem. Natomiast elementy subiektywne – takie jak intencje, wiedza bądź też jej brak – nie odegrały żadnej roli w obiektywnej ocenie przeprowadzonej przez Komisję.
- (60) Jeden producent eksportujący zakwestionował odrzucenie odliczenia z tytułu złomu od kosztów produkcji. Na poparcie swojego argumentu przedłożył dodatkowe informacje – w swoim zestawieniu kosztów produkcji przedstawił straty w produkcji jako koszty przetworzenia. W zaproponowanym przez niego ujęciu straty w produkcji są równe całkowitym kosztom surowca nieprzetworzonego na produkt końcowy powiększonym o koszty ogólne produkcji przyporządkowane stratom. Komisja starannie zbadała ten argument, ustaliła jednak, że koszty surowca ujęte w stratach w produkcji były znacznie niższe od kwoty odliczenia z tytułu złomu. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń wspomniane przedsiębiorstwo ponownie wystąpiło z twierdzeniem, że wartość złomu należy porównać z całkowitą wartością strat, w tym ogólnych kosztów produkcji przypisanych stratom. Komisja nadal jest zdania, że wartość rynkowa złomu nie może być wyższa niż wartość surowców do produkcji. Należy zatem odrzucić powyższy argument producenta eksportującego.
- (61) Ponadto producent eksportujący nie uzasadnił swojej skargi dotyczącej odrzucenia odliczenia z tytułu złomu poprzez podanie rzeczywistych ilości surowca zużywanego do wytworzenia produktu objętego postępowaniem, co umożliwiłoby Komisji oszacowanie straty. Przedsiębiorstwo twierdziło, że zużywane ilości poszczególnych surowców oraz odnośne wartości ich nakładów zostały podane w arkuszach kalkulacyjnych przekazanych w trakcie weryfikacji na miejscu. Komisja ustaliła, że dane te obejmowały nie tylko produkt objęty postępowaniem, lecz również przetworzone blachy walcowane na gorąco sprzedawane jako półprodukty. Dane te nie umożliwiają zatem Komisji weryfikacji strat surowców przekształconych w złom. Ponieważ rejestrowano jedynie wartość strat

oraz wartość złomu, nie było możliwe ustalenie, czy zużycie surowca do produkcji produktu objętego postępowaniem było wystarczające do wytworzenia zarówno tego produktu, jak i złomu, którego wartość odliczano od kosztów produkcji. Nie można zatem bezspornie określić ani tego, czy zgłaszane straty obejmowały jakikolwiek koszt surowca, jak deklarowano, ani możliwej kwoty odliczenia z tytułu złomu. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń producent eksportujący ponownie przywołał swój wcześniejszy argument. Nie podał jednak żadnych nowych faktów.

- (62) Niniejszym potwierdza się ustalenia tymczasowe zawarte w motywach 62 i 67–78 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.2.2. Cena eksportowa

- (63) W swoich uwagach przedstawionych zarówno po ujawnieniu ustaleń tymczasowych, jak i ustaleń ostatecznych jeden producent eksportujący zakwestionował wyłączenie niektórych transakcji sprzedaży eksportowej do Unii, które zostały zgłoszone na podstawie świadectw wywozowych przedstawionych przez klientów. Świadectwa wywozowe nie umożliwiają jednak identyfikacji producenta ani transakcji sprzedaży zgłoszonej przez producenta eksportującego. Ponadto świadectwa wywozowe nie były zbierane systematycznie od wszystkich klientów przez cały okres objęty dochodzeniem. Pomimo wysiłków producenta eksportującego nie udało się zweryfikować miejsca przeznaczenia sprzedawanych wyrobów, a ponadto weryfikacja ta nie obejmowała całego okresu objętego dochodzeniem. Komisja nie mogła zatem w wiarygodny sposób ustalić na potrzeby obliczenia marginesu dumpingu, czy sprzedaż ta była sprzedażą eksportową. Zgłoszony zarzut zostaje zatem odrzucony.

3.2.3. Porównanie

- (64) Jeden producent eksportujący złożył wniosek o uwzględnienie kursów wymiany walut obcych zgodnie z kursem na dzień rozliczenia należności. W odniesieniu do wszystkich producentów eksportujących w Tajwanie stosowano konsekwentnie miesięczny kurs wymiany Europejskiego Banku Centralnego, co miało umożliwić dokonanie porównania zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Podejście proponowane przez producenta eksportującego nie byłoby zgodne z rozporządzeniem podstawowym, które wymaga, by stosować kurs walutowy obowiązujący w dniu sprzedaży. Wobec tego jego wniosek został odrzucony.
- (65) Jeden producent eksportujący zakwestionował stosowanie miesięcznych kursów wymiany Europejskiego Banku Centralnego i domagał się, by stosowano jegoienne kursy wymiany. Producent ten nie określił wartości różnicy wynikającej ze zmiany stosowanego kursu. Komisja stosowała miesięczne kursy wymiany, aby zachować spójność i porównywalność danych, ponieważ margines dumpingu w przypadku tego producenta stanowił część wspólnego marginesu dumpingu obliczonego dla grupy producentów powiązanych, w której tylko jeden z producentów zadeklarował, że stosujeienne kursy wymiany.

3.2.4. Marginesy dumpingu

- (66) Po uwzględnieniu zmian wartości normalnej określonych w motywie 56 powyżej ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące:

Tabela 2

Margines dumpingu – Tajwan

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)
Chia Far Industrial Factory Co., Ltd.	0
Tang Eng Iron Works Co., Ltd. and Yieh United Steel Corporation	6,8
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	6,8
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	6,8

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (67) Jak wskazano w motywie 90 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez dziewięciu znanych producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (68) Wobec braku dodatkowych uwag niniejszym potwierdza się definicję przemysłu unijnego, określoną w motywach 90 do 93 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.2. Konsumpcja unijna

- (69) Ze względu na brak uwag dotyczących konsumpcji unijnej niniejszym potwierdza się ustalenia zawarte w motywach 94 do 96 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.3.1. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (70) Po ujawnieniu ustaleń zainteresowane strony ponownie wystąpiły z zastrzeżeniem podniesionym na etapie wstępnym postępowania, że Komisja błędnie dokonała łącznej oceny skutków przywozu po cenach dumpingowych z ChRL i Tajwanu. Nie przedstawiły jednak nowych elementów uzasadniających to zastrzeżenie.
- (71) Jak wskazano w motywie 66 powyżej, na podstawie otrzymanych uwag dotyczących ujawnionych ustaleń tymczasowych uznano, że jeden z tajwańskich producentów eksportujących nie stosował dumpingu. W związku z tym wielkość przywozu towarów po cenach dumpingowych z ChRL i Tajwanu została pomniejszona o wielkość wywozu tego producenta.
- (72) Ze względu na brak innych uwag dotyczących wspomnianej łącznej oceny potwierdza się ustalenia tymczasowe zawarte w motywach 97 do 102 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.3.2. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (73) Jak wskazano w motywie 71 powyżej, przywóz towarów pochodzących od jednego tajwańskiego producenta eksportującego, w odniesieniu do którego ustalono, że nie stosował dumpingu, został odliczony od przywozu towarów po cenach dumpingowych. Ze względu na poufność informacji nie można ujawnić wielkości i udziału w rynku tego przywozu. Jednakże odliczenie tego przywozu, którego wielkość jest nieznaczną, i jego udziału w rynku, który wynosi znacznie mniej niż 1 %, nie miało wpływu w badanym okresie na tendencje zmian wielkości i udziału w rynku przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.
- (74) Wobec braku innych uwag dotyczących wielkości i udziału w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, potwierdza się ustalenia tymczasowe zawarte w motywach 103 do 106 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych z uwzględnieniem skorygowanych ustaleń przedstawionych w motywie 73 powyżej.

4.3.3. Ceny produktów przywożonych z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (75) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń zainteresowane strony zwróciły się o dodatkowe informacje dotyczące charakteru „kosztów ponoszonych po przywozie”, o których mowa w motywie 110 ppkt (ii) rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Koszty te dotyczyły kosztów przeładunku i tymczasowego składowania towarów przywożonych w miejscu przywozu, opłaty za odprawę celną i kosztów bankowych.
- (76) Koszty ponoszone po przywozie były przedmiotem weryfikacji podczas wizyt w siedzibach importerów wymienionych w motywie 7 powyżej. W następstwie tych wizyt weryfikacyjnych Komisja stwierdziła, że koszty przywozu są niższe niż koszty ustalone w oparciu o dane dostępne w okresie, kiedy przyjęto rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych.

- (77) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że nie jest w stanie sprawdzić, czy wszystkie koszty związane z przywozem ponoszone do momentu dostarczenia towarów do pierwszego klienta w Unii zostały należycie uwzględnione. W tym względzie należy wyjaśnić, że podcięcie cenowe ustala się na podstawie porównania cen sprzedaży przemysłu unijnego na poziomie ex-works z ceną producentów eksportujących po oceniu towarów na granicy Unii. Porównanie to nie uwzględnia zatem kosztów poniesionych pomiędzy portem a pierwszym niezależnym klientem.
- (78) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że znaczny odsetek produktów podobnych w Unii jest sprzedawany z folią ochronną⁽¹⁾. Producent eksportujący twierdził, że zabezpieczenie towarów folią powinno zostać uwzględnione w PCN stosowanych przez Komisję, ponieważ ma znaczny wpływ na cenę.
- (79) Uwaga ta napłynęła ze znacznym opóźnieniem – około 11 miesięcy po wszczęciu dochodzenia i około 10 miesięcy po tym, jak PCN podano do wiadomości stron. Na tym etapie Komisja nie była w stanie zidentyfikować indywidualnych transakcji, których dotyczyła zgłoszona uwaga.
- (80) Komisja dokonała jednak ogólnego dostosowania na podstawie informacji przekazanych przez przemysł unijny w odpowiedzi na powyższy wniosek.
- (81) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ta sama zainteresowana strona argumentowała, że dostosowanie nie powinno mieć charakteru ogólnego, lecz odnosić się jedynie do transakcji dotyczących produktów podobnych faktycznie zabezpieczonych folią ochronną. Strona ta ponadto nie zgodziła się z oceną Komisji, zgodnie z którą zastrzeżenie zostało zgłoszone późno, ponieważ odnośna informacja została podana do wiadomości publicznej jeszcze przed rozpoczęciem przedmiotowego dochodzenia.
- (82) Jak już wyjaśniono, Komisja zastosowała dostosowanie ogólne, ponieważ identyfikacja poszczególnych transakcji, których dotyczyło to zastrzeżenie, nie była możliwa. Wiadomo też, że odsetek takich transakcji w stosunku do ogółu transakcji nie jest nieznaczny. Strona nie może polegać jedynie na ogólnie dostępnych informacjach, lecz musi przedstawić uzasadniony wniosek przedstawiający argumenty na rzecz dostosowania.
- (83) Wpływ ponownego obliczenia tych niższych kosztów przywozu był w dużej mierze zrównoważony przez dostosowanie dotyczące folii ochronnej. W wyniku tych dwóch dostosowań rozważanych łącznie średni ważony margines podcięcia cenowego dla przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, na rynku unijnym pozostał niemal taki sam i wyniósł od 9,8 % do 11,4 % (w porównaniu z marginesem podcięcia na poziomie od 9,6 % do 11,3 % w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych). Średni ważony margines sprzedaży po zaniżonych cenach dla przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, na rynku unijnym również pozostał prawie na tym samym poziomie i wyniósł od 23,1 % do 25,3 % (w porównaniu z poziomem od 22,9 % do 25,2 % w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych).
- (84) Jedna zainteresowana strona zauważyła, że dochodzenie wykazało, że producenci eksportujący prowadzili sprzedaż niemal wyłącznie niezależnym dystrybutorom lub centrom usług stalowych, podczas gdy przemysł unijny sprzedawał swoje produkty dystrybutorom, zintegrowanym centrom usługowym i użytkownikom końcowym. Zainteresowana strona twierdzi, że w celu porównania cen Komisja musi uwzględnić stałe koszty centrów usługowych ze względu na istniejące różnice w poziomach handlu. Jednakże dostosowania z tytułu różnic w poziomach handlu mogą być dokonywane jedynie wówczas, gdy zostanie wykazane, że istnieją trwałe i znaczne różnice w cenie między poziomami handlu, a nie na podstawie różnic w kosztach. Faktyczne porównanie cen sprzedaży przemysłu unijnego stosowanych na obu poziomach handlu na rynku unijnym pokazuje, że różnice w poziomie handlu nie miały wpływu na ceny, co wskazano w motywie 112 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła informacji pozwalających podważyć powyższe ustalenie. W tym przypadku nie spełniono zatem warunków umożliwiających dostosowanie z tytułu różnic w poziomach handlu.
- (85) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ta sama strona utrzymywała, że porównanie cen sprzedaży centrów usługowych przemysłu unijnego z cenami producentów eksportujących rzekomo nie stanowi porównania porównywalnych rodzajów produktów. W odniesieniu do tej kwestii strona sugerowała, że centra usługowe przemysłu unijnego sprzedają w dużym zakresie towary dalej przetworzone, takie jak paski, taśmy i wykroje okrągłe, podczas gdy eksporterzy prowadzą głównie sprzedaż blach standardowych.
- (86) Należy w związku z tym zauważyć, że blachy standardowe nie były porównywane z produktami takimi jak paski czy taśmy. Szerokość produktu była jednym z elementów ujętych w PCN, co miało zapewnić, że porównywane będą tylko produkty o podobnej szerokości. Jeśli chodzi o wykroje okrągłe, w ogóle nie uwzględniono ich w porównaniu, ponieważ nie były one wywożone do Unii przez objętych próbą producentów eksportujących.

(1) Cienki materiał, często wykonany z polichlorku winylu, stosowany na powierzchni płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno, aby ochronić je przed zarysowaniami i poprawić jakość krawędzi w przypadku cięcia.

- (87) Wobec braku innych uwag dotyczących cen przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podjęcia cenowego potwierdza się wnioski zawarte w motywach 107 do 112 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.4.1. Uwagi ogólne

- (88) Zainteresowane strony obstawały przy twierdzeniu, że dane pochodzące od producentów unijnych objętych próbą powinny być konsekwentnie wykorzystywane do oceny szkody, bez podziału wskaźników na makroekonomiczne i mikroekonomiczne. Takie podejście pomijałoby jednakże informacje dostępne na poziomie przemysłu unijnego dotyczące produkcji, zdolności produkcyjnej, wykorzystania mocy produkcyjnych, wielkości sprzedaży, udziału w rynku, wzrostu, zatrudnienia, wydajności i wielkości marginesu dumpingu.
- (89) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna zainteresowana strona ponownie wyraziła opinię, zgodnie z którą fakt, że największy producent unijny Outokumpu nie został objęty próbą, zniekształca wyniki analizy szkody. Jak wskazano już jednak w motywie 93 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, próbę uznano za reprezentatywną, ponieważ reprezentowała ona ponad 50 % łącznej unijnej produkcji produktu podobnego. W związku z tym fakt, że Outokumpu nie współpracował w trakcie dochodzenia, nie wpływa na reprezentatywność dobranej próby ani na jakość zweryfikowanych danych pochodzących od producentów objętych próbą.
- (90) Zainteresowane strony argumentowały, że podział wskaźników szkody na makroekonomiczne i mikroekonomiczne uniemożliwia wyciągnięcie jakichkolwiek istotnych wniosków co do zakresu szkody poniesionej przez producentów objętych próbą (zakładając, że w ogóle ponieśli jakąkolwiek szkodę). Powyższy argument jest bez znaczenia. Zgodnie z art. 3 rozporządzenia podstawowego ustalenie szkody odbywa się na poziomie przemysłu unijnego. Kontrola wyrwykowa jest techniką przewidzianą w art. 17 rozporządzenia podstawowego, która pozwala Komisji ograniczyć liczbę badanych stron (w tym przypadku producentów unijnych), jeśli jest ona duża. Kontrola wyrwykowa nie ogranicza jednak określenia szkody do próby producentów unijnych. Niektóre wskaźniki szkody, takie jak m.in. udział w rynku i wielkość sprzedaży, można przeanalizować w rzetelny sposób jedynie na poziomie przemysłu unijnego. Ponadto ustalenia dotyczące próby uznaje się za reprezentatywne dla poziomu przemysłu unijnego. Należy zatem rozważyć wszelkie dostępne informacje dotyczące przemysłu unijnego jako całości.
- (91) Wobec braku innych uwag dotyczących ogólnych rozważań na temat sytuacji ekonomicznej przemysłu unijnego potwierdza się wnioski zawarte w motywach 107 do 112 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

- (92) Jeśli chodzi o zatrudnienie, zainteresowane strony twierdziły, że spadek zatrudnienia spowodowany był wzrostem wydajności przemysłu unijnego. Wzrost wydajności na poziomie 6 % w badanym okresie był jednak dużo niższy niż spadek zatrudnienia, który wyniósł 11 %. Na spadek ten ma również wpływ wielkość produkcji przemysłu unijnego, która zmniejszyła się o 5 % na rozwijającym się rynku.
- (93) Jak opisano powyżej, z powodu przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, przemysł unijny musiał ograniczyć swoją produkcję na rozwijającym się rynku. Jeśli przemysł unijny byłby w stanie skorzystać ze wzrostu na rynku i zwiększyć produkcję zgodnie z rosnącym popytem, owa wyższa produkcja stanowiłaby przeciwwagę dla wzrostu wydajności. Ostateczne straty w zatrudnieniu byłyby zatem znacznie niższe. Uznaje się zatem, że na spadek zatrudnienia wpłynął głównie przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, oraz że wzrost wydajności przemysłu unijnego odegrał jedynie niewielką rolę.
- (94) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń zainteresowana strona przedstawiła argument, zgodnie z którym w okresie 2004–2007 zatrudnienie w przemyśle unijnym znacznie wzrosło – o 55 %. Należy jednak zauważyć, że dane dotyczące zatrudnienia przedstawione w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych dotyczyły zatrudnienia w całym przemyśle unijnym, natomiast dane dotyczące okresu 2004–2007 odnosiły się jedynie do części przemysłu unijnego. W związku z tym danych tych nie można porównywać, nie wskazują one również na wzrostową tendencję w zatrudnieniu.
- (95) Ze względu na brak innych uwag dotyczących wskaźników makroekonomicznych potwierdza się wnioski wskazane w motywach 121 do 132 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki oddziałujące na ceny

- (96) Zainteresowane strony powtórzyły twierdzenie, że ceny sprzedaży zależą od kosztów surowców, głównie chromu i niklu, oraz że trendy cenowe w przypadku przemysłu unijnego należy analizować z wyłączeniem dopłaty do stopu.
- (97) Strony te dostarczyły dodatkowe informacje dotyczące wahań ceny bazowej, o których mowa w motywie 141 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Dane te dotyczyły towarów grupy 304, o grubości 2 mm z wykończeniem 2B, sprzedawanych przez producentów unijnych⁽¹⁾. Według tych danych w rozważanym okresie cena bazowa stale spadała: z około 1 015 EUR/t w 2010 r. do około 907 EUR/t w okresie badanym, tj. o około 11 %. Spadek ten jest mniejszy niż spadek z 1 200 EUR/t do 1 000 EUR/t, o którym mowa w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, dowodzi jednak znacznego spadku ceny bazowej.
- (98) Jedna zainteresowana strona twierdziła również, że dowody przedstawione w motywie 141 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczące analizy ceny bazowej są niewystarczające, aby stwierdzić, że w badanym okresie cena bazowa zmalała w przypadku przemysłu unijnego, ponieważ miały one rzekomo pochodzić od tylko jednego producenta unijnego.
- (99) Nawet jeśli informacje zostały przekazane przez jednego producenta unijnego, nie oznacza to, że dotyczą one tylko tego jednego producenta. Przekazane informacje odnoszą się do danych opublikowanych przez znaną powszechnie firmę konsultingową CRU świadczącą usługi doradztwa na rzecz przemysłu stalowego. CRU opublikowała informacje dotyczące całego rynku niemieckiego, a nie cen poszczególnych producentów unijnych. Ponadto fakt, że w badanym okresie cena bazowa stale spadała został potwierdzony przez informacje przekazane przez inne zainteresowane strony, o czym wspomniano w motywie 97 powyżej.
- (100) Stwierdza się zatem, że spadek cen sprzedaży przemysłu unijnego jest spowodowany zarówno spadkiem kosztów surowców, jak i znacznym spadkiem ceny bazowej, który jest niezależny od wahań kosztów surowców. Spadek ceny bazowej pokazuje, że w okresie badanym pomimo strat przemysł unijny musiał jeszcze bardziej obniżyć ceny z powodu presji cenowej wywieranej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.
- (101) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden z importerów stwierdził, że przedstawione powyżej informacje dotyczące zmian ceny bazowej to subiektywne opinie producentów europejskich wymagające dalszej weryfikacji. Informacje przedstawione w motywie 97 pochodzą jednak nie od europejskiego producenta, lecz od stowarzyszenia eksporterów, a więc strony sprzeciwiającej się nałożeniu środków antydumpingowych. Ponieważ są one zgodne z powszechnie dostępnymi informacjami udostępnionymi przez wyspecjalizowane firmy konsultingowe, uznaje się je za wiarygodne.
- (102) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń inna zainteresowana strona stwierdziła, że spadek ceny bazowej wynika w dużej mierze z wyjątkowo wysokiej wartości w drugim tryestrze 2010 r. Nie przedstawiła jednak żadnych wyjaśnień, dlaczego przywołany okres należy pominąć przy analizie wahań ceny bazowej. Ponieważ analiza wskaźników szkody musi obejmować cały okres badany, nie można przyjąć przedstawionego argumentu.
- (103) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna z zainteresowanych stron wskazała, że wg tabeli 11 ujętej w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych w okresie badanym średnia jednostkowa cena sprzedaży naliczana przez przemysł unijny była zawsze wyższa od jednostkowego kosztu produkcji. Ta różnica świadczy rzekomo o tym, że nie ma wytłumaczenia dla strat poniesionych przez producentów unijnych.
- (104) W tym względzie Komisja pragnie zauważyć, że jednostkowy koszt produkcji przedstawiony w tabeli 11 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych obejmował jedynie koszt produkcji i nie uwzględniał kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. W związku z tym bezpośrednie porównanie tego kosztu jednostkowego z jednostkową ceną sprzedaży nie pokazuje, czy objęci próbą producenci unijni osiągnęli zyski.

4.4.3.2. Zapasy

- (105) Zainteresowane strony przedstawiły uwagi dotyczące zmniejszenia zapasów o 7 % w okresie badanym, co uznały za oznakę dobrej kondycji przemysłu unijnego.

⁽¹⁾ W odniesieniu do lat 2010–2012 do obliczenia średniej ceny bazowej wykorzystano dane pochodzące od producentów Acerinox, AST, Aperam i Outokumpu, natomiast w odniesieniu do 2013 r. – dane pochodzące od Acerinox, Aperam i Outokumpu.

- (106) Jednakże spadek zapasów o 7 % w okresie badanym wynika jedynie z wielkości produkcji producentów unijnych włączonych do próby. Jak wskazano w tabeli 13 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, poziom zapasów stanowił w rzeczywistości około 15 % produkcji w całym okresie badanym. Ze względu na ograniczony poziom tych zapasów niewielkie wahania między 14 % a 16 % należy uznać za normalne zmiany stanu zapasów.
- (107) Ponadto zainteresowane strony twierdziły, że w branży, która produkuje głównie na zamówienie, zapasy na poziomie 15 % rocznej produkcji, odpowiadające blisko 2-miesięcznym obrotom, należy uznać za wysokie. Poziom zapasów wynika z przesunięcia czasowego między produkcją a poszczególnymi etapami procesu sprzedaży, jak również z różnych modeli sprzedaży. Wobec tego zapasów na poziomie 15 % produkcji nie można uznać za szczególnie wysokie.
- (108) Komisja potwierdza, że poziom zapasów nie jest miarodajnym wskaźnikiem dla celów dochodzenia.

4.4.3.3. Inwestycje

- (109) Zainteresowane strony stwierdziły, że w okresie badanym przemysł unijny poczynił rozległe inwestycje o wartości przekraczającej jeden miliard EUR rocznie. Komisja wykazała w odniesieniu do tego twierdzenia, że poziom inwestycji określonych w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych był w rzeczywistości poziomem całkowitej wartości księgowej netto aktywów. Faktyczny poziom inwestycji ujęto w poniższej tabeli, która zastępuje odnośny wiersz w tabeli 14 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych:

Tabela 3

Inwestycje, wszyscy producenci unijni (część wskaźników szkody)

	2010	2011	2012	Okres objęty dochodzeniem
Inwestycje (EUR)	37 490 603	48 191 901	70 857 777	53 367 691
Indeks (2010 = 100)	100	129	189	142

- (110) Rzeczywisty poziom inwestycji wzrósł o 89 punktów procentowych, z 37 mln EUR w 2010 r. do 70 mln EUR w 2012 r., a następnie spadł o 47 punktów procentowych do 53 milionów EUR w okresie badanym. Ten nominalny wzrost był jednak spowodowany bardzo niskim poziomem inwestycji w 2010 r. Poziom inwestycji był w istocie tak niski, że w okresie badanym wartość księgowa netto aktywów stale spadała, co obrazuje tabela 14 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (111) Mimo że w okresie badanym omawiany wskaźnik szkody nominalnie uległ poprawie, nie ma to wpływu na przeprowadzoną przez Komisję ogólną negatywną ocenę szkody, ponieważ wartość tego wskaźnika w okresie badanym była niska.
- (112) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że po weryfikacji poziomu inwestycji należy odpowiednio zweryfikować również wskaźnik zwrotu z inwestycji. Jak stwierdzono jednak w motywie 150 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, wskaźnik zwrotu z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. W związku z tym zmiana wskaźnika inwestycji nie ma wpływu na zwrot z inwestycji. W konsekwencji zwrot z inwestycji nie wymaga weryfikacji, ponieważ został prawidłowo określony w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych.
- (113) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że podmioty ponoszące szkody nie poczyniłyby w badanym okresie łącznych inwestycji na kwotę 209 mln EUR. Jak jednak wskazano w motywie 110 powyżej, w okresie badanym poziom inwestycji był bardzo niski. Nie można zatem przyjąć tego argumentu.

- (114) Ze względu na brak innych uwag dotyczących wskaźników mikroekonomicznych potwierdza się wnioski wskazane w motywach 135 do 151 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5. Wnioski dotyczące szkody

- (115) Na podstawie powyższych ustaleń i wobec braku innych uwag potwierdzono wnioski zawarte w motywach 152 do 155 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którymi przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (116) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu unijnego. Komisja dopilnowała, aby wszelkie ewentualne szkody spowodowane przez czynniki inne niż przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, nie zostały powiązane z tym przywozem.
- (117) Zainteresowane strony (producenci eksportujący i dystrybutorzy) ponownie przywołały twierdzenia dotyczące związku przyczynowego, przedstawione na etapie wstępnym postępowania, nie podając jednak żadnych nowych argumentów. Uwagi te odnosiły się m.in. do niskiego poziomu przywozu, dostosowywania się cen przywozu do cen surowców, przywozu z innych państw oraz nadwyżki mocy produkcyjnych przemysłu unijnego. Ponieważ nie zgłoszono żadnych nowych argumentów, uznaje się, że do uwag tych ustosunkowano się szczegółowo w motywach 156 do 208 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Dla większej jasności niektóre komentarze zostały również omówione poniżej.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (118) Zainteresowane strony powtórzyły również, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, na poziomie 4,3 % w przypadku ChRL i 5,1 % w przypadku Tajwanu w okresie objętym dochodzeniem nie mógł być przyczyną szkody poniesionej przez przemysł unijny, zwłaszcza że udział przemysłu unijnego w rynku wynosił w tym samym okresie około 80 %. Komisja ustaliła, że w okresie objętym dochodzeniem przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, podcinał ceny przemysłu unijnego o 9,8 % – 11,4 %, jak wyjaśniono w motywie 83 powyżej. Przywóz nie stanowi być może niepokonanej przeszkody dla konkurencji, jak stwierdzono w motywie 158 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wywiera jednak presję cenową na przemysł unijny, uniemożliwiając mu utrzymanie udziału w rynku oraz uzyskanie rentowności. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 70 powyżej, Komisja ustaliła, że spełnione zostały warunki w zakresie oceny łącznej skutków przywozu z ChRL i Tajwanu, który w okresie objętym dochodzeniem wyniósł ogółem 9,5 %.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz towarów z Tajwanu po cenach niedumpingowych

- (119) Jak wyjaśniono w motywie 66 powyżej, na podstawie uwag dotyczących ujawnienia tymczasowych ustaleń, uznano, że jeden z tajwańskich producentów eksportujących nie stosował dumpingu. Wpływ tego przywozu na ogólną sytuację przemysłu unijnego wymaga zatem analizy, ponieważ nie jest on już uwzględniany w przywozie po cenach dumpingowych.
- (120) W okresie badanym wielkość tego przywozu była jednak nieznaczna, a jego udział w rynku utrzymywał się zawsze znacznie poniżej 1 %. Komisja stwierdziła zatem, że z uwagi na swoją znikomą wielkość, przywóz z Tajwanu po cenach niedumpingowych nie miał żadnego znacznego wpływu na szkodę poniesioną przez przemysł unijny.

5.2.2. Przywóz z innych państw trzecich

- (121) Jeden z producentów eksportujących stwierdził, że ceny przywozu z innych państw, takich jak Korea Południowa i Afryka Południowa, są niższe od cen przywozu z ChRL, oraz że w połączeniu z przywozem z Indii, gdzie ceny są na poziomie podobnym do poziomu chińskich cen importowych, mogły wywierać presję cenową na producentów unijnych objętych próbą. Strona ta twierdziła ponadto, że średnie ceny tych trzech państw są poniżej średniej niewyrządzającej szkody ceny objętych próbą producentów unijnych.
- (122) Jak stwierdzono jednak w motywie 174 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w przypadku płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno mamy do czynienia z różnymi gatunkami stali, co prowadzi do znacznych różnic cen, które nie mogły zostać uwzględnione w średniej cenie uzyskanej z danych Eurostatu. Zwykle porównywanie średnich cen, które nie uwzględniają tych różnic, nie ma zatem sensu. Podcięcie cenowego w przypadku przywozu z ChRL i Tajwanu nie ustalano na podstawie cen średnich, lecz w oparciu o rozróżnienie na rodzaje produktu, co wskazano w motywie 111 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (123) Ta sama zainteresowana strona twierdzi również, że przywóz z Indii i Korei Południowej znacznie wzrósł zarówno w wartościach bezwzględnych, jak i względnych. Wyłączenie tych państw z postępowania jest zatem rzekomo nieobiektywne.
- (124) Udział w rynku przywozu z Korei Południowej wzrósł z 2,3 % do 2,8 % w okresie badanym, co stanowi wzrost o zaledwie 0,5 punktu procentowego. Przywóz z Indii faktycznie rósł szybciej, w całym okresie badanym miał jednak nadal bardzo mały udział w rynku – poniżej 2 %. Fakt ten świadczy o istnieniu obiektywnych różnic pomiędzy sytuacją ChRL i Tajwanu z jednej strony, a sytuacją Indii i Korei Południowej z drugiej strony.
- (125) Ta sama strona zauważyła również, że Komisja nie wyjaśniła, co spowodowało ogólny wzrost cen w 2011 r. oraz ich spadek w 2012 r.
- (126) W motywie 138 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych wyjaśniono, że ceny, po jakich przemysł unijny sprzedaje towary, zależą od zmian cen surowców, zwłaszcza chromu i niklu. Ponieważ ceny przywozu z innych państw trzecich kształtowały się według podobnych tendencji, można założyć, że przyczyny zmian cen są podobne. Jak stwierdzono jednak w motywie 174 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w przypadku płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno mamy do czynienia z różnymi gatunkami stali, co prowadzi do znacznych różnic cen, które nie mogły zostać uwzględnione w średniej cenie uzyskanej z danych Eurostatu.
- (127) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna zainteresowana strona argumentowała, że przywozu z Korei Południowej, Indii oraz Republiki Południowej Afryki nie można uznać za nieznaczny, ponieważ w okresie objętym dochodzeniem jego łączny udział w rynku wynosił 6,3 %. Żadnego z tych przywozów nie uznano jednak w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych za nieznaczny i wszystkie je rzetelnie przeanalizowano.
- (128) Ta sama strona twierdziła również, że przywóz z ChRL dotyczył w dużym zakresie serii 304. Inne rodzaje produktu, takie jak serie 316, 316L oraz 321, mają wyższą cenę, ponieważ zawierają więcej niklu. W związku z tym, pomimo twierdzenia przedstawionego w motywie 174 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przywóz z innych państw trzecich musiał dotyczyć również wyrobów serii 200 (które są produktem niszowym w Unii), bądź też być przywożony po wyraźnie dumpingowych cenach. Uwaga ta sugeruje zatem, że średnia cena, po jakiej sprzedawano towary przywożone z ChRL, jest stosunkowo niska, ponieważ rzekomo jedynie produkty niszowe ma cenę niższą od ceny najbardziej popularnej grupy blach sprzedawanych przez chińskich eksporterów.
- (129) Ocena ta pomija jednak kompletnie tanią grupę produktów serii 400, które w Unii stanowią kategorię towarową, co stwierdzono w motywie 189 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. ChRL rzeczywiście wywoziła stosunkowo dużo drogich produktów serii 300. Wskazuje na to fakt, że ChRL i Tajwan miały podobny margines podjęcia cenowego, mimo że w okresie objętym dochodzeniem ceny chińskich towarów były średnio o 100 EUR wyższe od tajwańskich, co pokazano w tabeli 7 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2.3. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego

- (130) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że spadek cen eksportowych o 11 %, jak podano w tabeli 16 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wskazuje, że wspomniana obniżka przyczyniła się do szkody poniesionej przez przemysł unijny.

- (131) W tym względzie należy zauważyć, że w motywie 138 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych wyjaśniono, że zarówno koszty, jak i ceny zależą od wahań cen surowców, zwłaszcza chromu i niklu. Spadek cen na rynkach eksportowych jest podobny do spadku cen na rynku unijnym, a co za tym idzie, wynika z tych samych czynników kosztowych.
- (132) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna zainteresowana strona stwierdziła, że nie przedstawiono żadnej oceny ani żadnych wyjaśnień dotyczących spadku cen eksportowych. Do tej kwestii ustosunkowano się już w klarowny sposób w poprzednim motywie i wyjaśniono, że spadek cen eksportowych wynikał z wahań kosztów surowców.

5.2.4. Nadwyżka zdolności produkcyjnych

- (133) Zainteresowane strony utrzymywały, że niski poziom wykorzystania mocy produkcyjnych przemysłu unijnego był spowodowany nadwyżką mocy dostępnych przed 2010 r. W okresie badanym najwyższe wykorzystanie mocy produkcyjnych miało miejsce w 2010 r. Należy przypomnieć, że w okresie badanym wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło z 77 % do 70 %, głównie ze względu na spadek wielkości produkcji. Z powodu przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, przemysł unijny musiał ograniczyć swoją produkcję na rozwijającym się rynku. Uznaje się zatem, że spadek wykorzystania mocy produkcyjnych nie mógł być spowodowany nadwyżką mocy dostępnych przed 2010 r.

5.2.5. Kwestie związane z konkurencją

- (134) Jeśli chodzi o analizę związku przyczynowego w odniesieniu do kwestii związanych z konkurencją przedstawionych w motywach 183 do 194 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, jedna zainteresowana strona stwierdziła, że analiza Komisji była niewystarczająca. Komisja miała rzekomo zignorować zastrzeżenia strony oraz niewłaściwie zinterpretować ustalenia przedstawione w sprawie dotyczącej połączenia przedsiębiorstw Outokumpu/INOXUM oraz stan faktyczny w ramach niniejszego dochodzenia. Na poparcie tego twierdzenia strona przedstawiła argument, że czterech czołowych producentów unijnych nadal utrzymuje dominującą pozycję na rynku i ma około 80 % udziału w rynku.
- (135) Przywołany argument nie znajduje jednak oparcia w faktach. Udział w rynku przemysłu unijnego faktycznie wyniósł 80 % w okresie badanym, jak wskazano w tabeli 9 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Jednakże jak wskazano w motywie 90 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przemysł unijny obejmuje dziewięciu znanych producentów: czterech dużych producentów zintegrowanych i pięciu mniejszych.
- (136) Odsyłając do pkt 351 decyzji w sprawie połączenia Outokumpu/INOXUM, ta sama strona twierdziła, że DG ds. Konkurencji ustaliła, że „jedynie cztery główne podmioty unijne działają na rynku, ponadto istnieje szereg małych podmiotów spoza Europy, a każdy z nich ma nie więcej niż 5 % udziału w rynku”.
- (137) Ten fragment decyzji został jednak błędnie przytoczony. Prawidłowy cytat brzmi następująco: „jedynie cztery główne podmioty unijne działają na rynku, ponadto istnieje szereg małych podmiotów z Europy i spoza niej”. Jest zatem oczywiste, że strona błędnie przywołała cytat z decyzji w sprawie połączenia Outokumpu/INOXUM i kompletnie pominęła pięciu mniejszych producentów unijnych.
- (138) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ta sama strona przyznała, że pominęła małych producentów europejskich w cytacie, ponieważ każdy z nich ma nie więcej niż 5 % udziału w rynku. Niemniej jednak powtórzyła tezę, że czterech głównych producentów zintegrowanych posiada 80 % udziału w rynku, odnosząc się do motywu 135 powyżej. Jak stwierdzono jednak w przywołanym motywie, 80 % to udział w rynku wszystkich dziewięciu znanych producentów unijnych. W związku z tym powyższe twierdzenie jest niezgodne ze stanem faktycznym i można je odrzucić.
- (139) Ta sama strona odniosła się również do motywu 187 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych: jej zdaniem twierdzenie, że „nawet jeśli przeszkody stwarzane przez przywóz nie są obecnie silne, istnieje możliwość ich wzrostu w przyszłości” ma czysto spekulacyjny charakter i dotyczy hipotetycznego zdarzenia w przyszłości. Ta ocena jest błędna. Cytowane twierdzenie zostało zaczerpnięte z decyzji w sprawie połączenia Outokumpu/INOXUM; sformułowanie „w przyszłości” odnosi się zatem do zdarzeń po przyjęciu decyzji. Jak wyjaśniono w tym samym motywie rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w okresie badanym przywóz z ChRL

i Tajwanu wzrósł o 70 %. Ponadto w rozporządzeniu w sprawie rejestracji stwierdzono, że w 2014 r. przywóz z ChRL zwiększył się o kolejne 115 %, zaś z Tajwanu – o 66 %⁽¹⁾. Ten ciągły wzrost wielkości przywozu wskazuje, że zakwestionowane stwierdzenie nie było spekulacją oraz że wzrost nie był „hipotetycznym zdarzeniem w przyszłości”, lecz faktycznie nastąpił w okresie między przyjęciem decyzji w sprawie połączenia Outokumpu/INOXUM a publikacją rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

- (140) Wobec braku nowych wiarygodnych informacji w tej kwestii Komisja potwierdza swoje ustalenie przedstawione w motywach 183 do 194 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że warunki konkurencji w Unii nie były w stanie zapobiec spowodowaniu szkody dla przemysłu unijnego przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.

5.2.6. Rzekomy cykl koniunkturalny wielkości przywozu

- (141) W motywie 105 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych stwierdzono, że przywóz stale rósł w okresie badanym, z wyjątkiem 2012 r. Zainteresowane strony stwierdziły jednak, że w okresie badanym zmiany wielkości przywozu nie wykazywały stałej tendencji wzrostowej, lecz podlegały raczej pewnym wahaniom cyklicznym, przy czym w latach 2010 i 2012 miano odnotować najmniejszy przywóz, zaś w 2011 i 2013 – największy. Aby ocenić ten argument, przeanalizowano przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wykazany w statystykach Eurostatu w dłuższym okresie czasu. Ze względu na poufność informacji w analizie nie pominięto nieznacznego przywozu tajwańskiego producenta eksportującego, w odniesieniu do którego ustalono, że nie stosował dumpingu. Przywóz ten nie ma jednak wpływu na tendencję przedstawioną w tabeli 4.

Tabela 4

Wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

	2009	2010	2011	2012	Okres objęty dochodzeniem	2014
Wielkość przywozu (tony)	87 517	184 140	269 845	220 151	312 517	583 460
Indeks (2010 = 100)	48	100	147	120	170	317

Źródło: Eurostat.

- (142) Ze wspomnianych statystyk dotyczących przywozu wynika, że jeśli chodzi o lata 2009–2014, jedynie w 2012 r. odnotowano odstępstwo od poza tym ogólnie wzrostowej tendencji przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.

5.2.7. Spadek sprzedaży i produkcji pomimo rosnących zamówień

- (143) Jedna z zainteresowanych stron zauważyła, że pomimo rosnącej ilości zamówień niewielka produkcja i wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spada. Istotnie, informacje zawarte w skardze sugerują, że wielkość zamówień znacznie przekracza wielkość sprzedaży. Jednakże te przywołane wartości nie są bezpośrednio porównywalne, ponieważ nie są wykazywane na tej samej podstawie. W odpowiedzi na zgłoszone zastrzeżenie, po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przemysł unijny przekazał dodatkowe informacje na temat porównywalności tych danych liczbowych. Jeśli porówna się dane dotyczące zamówień i sprzedaży zebrane w oparciu o porównywalną podstawę, różnica jest w istocie nieznacząca.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (144) Ze względu na brak innych uwag dotyczących związku przyczynowego potwierdza się wnioski wskazane w motywach 156 do 208 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie w sprawie rejestracji, motyw 13.

6. INTERES UNII

- (145) Jak wskazano w motywie 209 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie wyrządzającego szkodę dumpingu.

6.1. Interes przemysłu unijnego

- (146) Jak opisano w motywach 210 do 212 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, większość przemysłu unijnego popiera nałożenie środków, podczas gdy największy producent unijny (Outokumpu) nie wypowiedział się w tej kwestii. Ponadto po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych jeden producent pasków mocujących, produktu objętego postępowaniem, również poparł nałożenie środków.

6.2. Interes niepowiązanych importerów i dystrybutorów

- (147) Jak wspomniano w motywie 7 powyżej, aby szczegółowo ocenić zasadność podniesionych zarzutów, Komisja przeprowadziła wizyty weryfikacyjne na terenie siedzib trzech importerów i dwóch użytkowników, we Włoszech i w Polsce.
- (148) Jak opisano w motywach 213 do 217 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, importerzy niepowiązani oraz dystrybutorzy aktywnie angażowali się w prowadzone postępowanie i zasadniczo sprzeciwiali nałożeniu środków.
- (149) Jedna zainteresowana strona skomentowała różnice pod względem jakości. Twierdziła ona, że jakość płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno oferowanych przez producentów z Indii i Stanów Zjednoczonych nie jest taka sama jak standardowa jakość wyrobów przemysłu unijnego czy towarów przywożonych z ChRL i Tajwanu. Argument ten nie został jednak poparty dowodami. Jak wskazano w motywie 101 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, producenci stosują się zazwyczaj do ogólnościowych norm i nie przedstawiono żadnych dowodów, że nie dzieje się tak w przypadku producentów w Indiach i Stanach Zjednoczonych.

6.3. Interes użytkowników

- (150) Pewna liczba producentów eksportujących i dystrybutorów ponownie zgłosiła obawy dotyczące ewentualnego negatywnego wpływu środków na użytkowników. Jednakże sami użytkownicy nie podzielali tych obaw, a ich udział w postępowaniu był bardzo ograniczony.

6.4. Interes innych stron

- (151) Niemiecki związek zawodowy przemysłu metalurgicznego (IG Metall) wyraził poparcie dla środków. Wyraził on obawy dotyczące negatywnego wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny. Wspomniany związek reprezentuje również pracowników ważnych branż wykorzystujących produkt objęty postępowaniem takich jak przemysł samochodowy czy AGD.

6.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (152) Ze względu na brak innych uwag dotyczących interesu Unii potwierdza się wnioski wskazane w motywach 209 do 222 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7. MOC WSTECZNA

- (153) W odniesieniu do ewentualnego stosowania środków antydumpingowych z mocą wsteczną należy dokonać oceny pod kątem kryteriów określonych w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. b) jednym z kluczowych kryteriów, które musi być spełnione, jest to, że „przywóz nadal znacznie rośnie” „poza rozmiarem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym postępowaniem”.

- (154) Porównanie średniego miesięcznego przywozu ⁽¹⁾ płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno w okresie objętym dochodzeniem ze średnim miesięcznym przywozem w okresie objętym rejestracją (od dnia 17 grudnia 2014 r. do dnia 25 marca 2015 r.) pokazuje spadek wielkości przywozu w okresie objętym rejestracją. Istotnie, jak wskazano w tabeli 6 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w czasie dochodzenia średnia miesięczna wielkość przywozu tych wyrobów z państw, których dotyczy postępowanie, wyniosła 26 043 ton ⁽²⁾. Dla porównania – w okresie objętym rejestracją średnia miesięczna wielkość przywozu tych wyrobów z państw, których dotyczy postępowanie, wyniosła około 22 000 ton, czyli była około 15 % niższa. Ze względu na poufność informacji ponownie nie pominięto nieznacznego przywozu tajwańskiego producenta eksportującego, w odniesieniu do którego ustalono, że nie stosował dumpingu.
- (155) Zatem kryterium dotyczące dalszego znacznego wzrostu przywozu nie zostało spełnione. W związku z tym stwierdzono, że ostateczne cło antydumpingowe nie zostanie nałożone z mocą wsteczną w odniesieniu do okresu przed datą rozpoczęcia stosowania środków tymczasowych.
- (156) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna z zainteresowanych stron zwróciła się o pobór ceł z mocą wsteczną, argumentując, że na potrzeby analizy mającej ustalić, czy taki pobór z mocą wsteczną jest właściwy, Komisja wzięła pod uwagę nieodpowiedni okres. Strona ta stwierdziła, że przy ustalaniu, czy miał miejsce dalszy znaczny wzrost przywozu, należy uwzględnić zmiany przywozu w całym okresie następującym po okresie objętym dochodzeniem.
- (157) Strona wskazuje na wzrost przywozu pomiędzy lutym a grudniem 2014 r., tzn. w okresie, który zaczął się przed wszczęciem postępowania i zakończył około dwóch tygodni po rozpoczęciu rejestracji przywozu. Przywóz w tym okresie faktycznie wykazywał tendencję rosnącą, wzrost ten nie zwiększył jednak prawdopodobieństwa, że skutki naprawcze środków, które miałyby obowiązywać od dnia 26 marca 2015 r., zostałyby poważnie osłabione w przypadku nienałożenia dalszych środków od dnia 17 grudnia 2014 r.
- (158) Jest tak dlatego, że po lipcu 2014 r. (czyli krótko po wszczęciu dochodzenia) przywóz wykazywał tendencję spadkową, która nasiliła się po grudniu 2014 r. (początek rejestracji); tym samym przywóz osiągnął poziom z okresu objętego dochodzeniem, a nawet niższy, o czym wspomniano w motywie 154 powyżej. W okresie, w odniesieniu do którego strona postulowała nałożenie ceł z mocą wsteczną (obejmującym 90 dni poprzedzających nałożenie środków tymczasowych, tj. okres od dnia 26 grudnia 2014 r. do dnia 25 marca 2015 r.), przywóz nie wzrastał, lecz spadał, w związku z czym nie można mu przypisać efektu osłabiającego.
- (159) Na tej podstawie Komisja uznała, że warunki prawne skorzystania z należnej jej swobody decyzyjnej na mocy art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie zostały spełnione.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (160) Mając na uwadze wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego oraz interesu Unii, oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, w odniesieniu do przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z ChRL i Tajwanu należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

8.1. Poziom usuwający szkodę

- (161) Zainteresowane strony argumentowały, że docelowy poziom zysku nie powinien opierać się na wartości z 2007 r., ponieważ rok ten był rzekomo wyjątkowo korzystny dla przemysłu stalowego. Z informacji dostępnych Komisji wynika jednak, że jeśli chodzi o zyski w latach 2004–2007, rok 2007 był dopiero trzecim w kolejności pod względem rentowności.
- (162) Jedna zainteresowana strona twierdziła również, że rok 2007 był rzeczywiście wyjątkowy, ponieważ wyniki osiągnięte w poszczególnych kwartałach znacznie się różniły. Istotnie, w pierwszych dwóch kwartałach 2007 r. przemysł osiągnął bardzo wysokie marże zysku – ponad 10 %. W drugiej połowie roku sytuacja uległa wyraźniej zmianie, a marże zysku były jedynie nieco powyżej progu rentowności lub nawet ujemne.

⁽¹⁾ Ponieważ okres objęty rejestracją jest znacznie krótszy niż okres objęty dochodzeniem, porównanie miesięcznych średnich wartości jest bardziej użyteczne niż porównanie całkowitej wielkości w odniesieniu do obu tych okresów.

⁽²⁾ 312 517 ton wyrobów z ChRL i Tajwanu podzielonych na 12 miesięcy.

- (163) Być może dynamika zmian w 2007 r. ma wyjątkowy charakter, wskazuje jednak również na to, że ogólna średnia w tym roku nie mogła być wyjątkowo wysoka, ponieważ obejmowała dwa kwartały dobrych i dwa kwartały słabych wyników przemysłu unijnego.
- (164) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna zainteresowana strona wskazała, że docelowy poziom zysku jest stosunkowo wyższy niż w przypadku innych dochodzeń dotyczących wyrobów stalowych takich jak spawane rury i przewody rurowe ⁽¹⁾ oraz wyroby walcowane płaskie ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych ⁽²⁾. Strona ta nie przedstawiła jednak żadnych argumentów wyjaśniających, dlaczego informacje dotyczące przemysłu produkującego inne wyroby miałyby być bardziej istotne niż informacje dotyczące samego przemysłu unijnego produkującego płaskie wyroby ze stali nierdzewnej walcowane na zimno. Ponadto informacje wykorzystane w sprawach dotyczących spawanych rur i przewodów rurowych oraz wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych nie są bardziej aktualne niż informacje wykorzystane w bieżącym dochodzeniu. Informacji tych nie można zatem uznać za bardziej istotne niż informacje, na jakich opierało się rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych.
- (165) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że zysków osiągniętych przez przemysł unijny w 2007 r. nie można uznać za wiarygodne i reprezentatywne, ponieważ warunki rynkowe były nietypowe, co wskazano w motywie 162 powyżej. Strona ta nie kwestionowała jednak faktu, że 2007 r. był zaledwie trzecim w kolejności rokiem pod względem zysków osiągniętych przez przemysł, o czym wspomniano w motywie 161 powyżej. Ponieważ rentowność przemysłu unijnego we wskazanym roku nie odbiegała od rentowności w latach wcześniejszych, tj. 2004–2006, nie można przyjąć argumentu, że zysk osiągnięty w 2007 r. jest niewiarygodny i niereprezentatywny.
- (166) Jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że obliczając niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego przez dodanie do cen sprzedaży przemysłu unijnego rzeczywistej straty poniesionej w okresie objętym dochodzeniem i powiększenie jej następnie o wyżej wspomnianą marżę zysku w wysokości 8,1 %, Komisja odchodzi od swojej rzekomo wieloletniej praktyki ustalania ceny niewyrządzającej szkody jako sumy docelowego poziomu zysku i kosztów produkcji.
- (167) Komisja stosuje obie te praktyki. W przypadku braku porównywalnych transakcji sprzedaży przez przemysł unijny cenę niewyrządzającą szkody można ustalić poprzez dodanie docelowego zysku do kosztów całkowitych. W tym przypadku istnieją jednak porównywalne transakcje sprzedaży. Ponadto produkt podobny sprzedawany przez przemysł unijny obejmuje tysiące rodzajów produktu i wszyscy objęci próbą producenci unijni posiadają rozległą sieć powiązanych przedsiębiorstw, w tym centra usług stalowych, które poniosły koszty. Gromadzenie danych dotyczących kosztów dla każdego rodzaju produktu na poziomie PCN uznano zatem za niewykonalne w praktyce. Koszty całkowite ustalono zatem poprzez dodanie średniej ważonej poniesionych strat do średniej ważonej ceny sprzedaży. Do obliczonych w ten sposób kosztów całkowitych dodano następnie marżę zysku w wysokości 8,1 %.
- (168) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ta sama zainteresowana strona przedstawiła dodatkowe argumenty na poparcie twierdzenia, że cenę niewyrządzającą szkody należy obliczyć poprzez dodanie docelowego zysku do kosztów produkcji.
- (169) Po pierwsze, strona zauważyła, że istnieją znaczne różnice cen między poszczególnymi PCN, sięgające nawet 150 %, których nie da się wytłumaczyć różnicami w kosztach. Twierdzenia tego nie poparto jednak żadnymi dowodami. Rzeczywiście jest tak, że koszty poszczególnych PCN znacznie się różnią w zależności od gatunku, szerokości, grubości i wykończenia blachy. Potwierdza się zatem, że różnice w kosztach między poszczególnymi PCN mogą przekroczyć 150 %.
- (170) Po drugie, strona podała przykład odwołujący się do hipotetycznego kosztu produkcji i hipotetycznej ceny sprzedaży dla hipotetycznego rodzaju produktu, co rzekomo dowodzi, że obliczanie ceny docelowej w oparciu o cenę sprzedaży nie ma uzasadnienia. Ponieważ jednak wszystkie informacje wykorzystane w podanym przykładzie miały hipotetyczny charakter i nie odnosiły się do danych rzeczywistych, jego wyniki nie mogą wykazać, że wykorzystana metodologia nie miała uzasadnienia.
- (171) Po trzecie, strona twierdzi, że Komisja po prostu nie zebrała danych dotyczących kosztów produkcji w odniesieniu do poszczególnych PCN od współpracujących producentów unijnych. To twierdzenie jest nieprawdziwe. Komisja zwróciła się o dane dotyczące kosztów produkcji w kwestionariuszu skierowanym do producentów unijnych, dane takie otrzymała i zweryfikowała.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/110 z dnia 26 stycznia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej pochodzących z Białorusi, Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji oraz kończące postępowanie w odniesieniu do przywozu niektórych spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej pochodzących z Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 6).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/763 z dnia 12 maja 2015 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Japonii, Republiki Korei, Federacji Rosyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 120 z 13.5.2015, s. 10).

- (172) Wreszcie strona przedstawiła przykład dowodzący rzekomo, że Komisja dodała zysk docelowy do cen sprzedaży uzyskanych w transakcjach, które musiały mieć bardzo wysoki margines zysku. Na poparcie tego argumentu strona porównała cenę sprzedaży przemysłu unijnego z jego ceną eksportową oraz z ceną, po jakiej przemysł ten sprzedawał podobne PCN.
- (173) Wybrane w przykładzie PCN były jednak wywożone w nieznacznych ilościach i w związku z tym nie miały wpływu na margines szkody danego przedsiębiorstwa. Ponadto twierdzenie, że PCN były prawdopodobnie sprzedane przy bardzo wysokim zysku, nie znajduje potwierdzenia w faktach ani w ustaleniach poczynionych w trakcie dochodzenia.
- (174) Ze względu na brak innych uwag dotyczących poziomu usuwającego szkodę potwierdzono wnioski wskazane w motywach 224 do 229 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

8.2. Ostateczne cła antydumpingowe

- (175) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem na poziomie marginesów dumpingu lub szkody, zgodnie z zasadą niższego cła.
- (176) Ostateczne stawki cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii, przed ocleniem, powinny być następujące:

Tabela 5

Marginesy dumpingu, marginesy szkody oraz stawki cła antydumpingowego

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)	Cło antydumpingowe (%)
ChRL	Baosteel Stainless Steel Co., Ltd.	42,2	25,3	25,3
ChRL	Ningbo Baoxin Stainless Steel Co., Ltd.	42,2	25,3	25,3
ChRL	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	50,2	24,4	24,4
ChRL	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd.	50,2	24,4	24,4
ChRL	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	49,1	24,6	24,6
ChRL	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	50,2	25,3	25,3
Tajwan	Chia Far Industrial Factory Co., Ltd.	0		0
Tajwan	Tang Eng Iron Works Co., Ltd.	6,8	23,1	6,8
Tajwan	Yieh United Steel Corporation	6,8	23,1	6,8
Tajwan	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	6,8	23,1	6,8
Tajwan	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	6,8	23,1	6,8

- (177) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem wytworzone przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, które nie zostało wyraźnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami wyraźnie wymienionymi, powinny podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (178) Przedsiębiorstwo może wnioskować o zastosowanie tych indywidualnych stawek cła antydumpingowego, jeśli później zmieni swoją nazwę. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji (¹). Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowane zostanie zawiadomienie w sprawie zmiany nazwy.
- (179) W celu zapewnienia należytego egzekwowania cel antydumpingowych, antydumpingowe stawki celne dotyczące „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach bieżącego dochodzenia, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii podczas okresu objętego dochodzeniem.

8.3. Oferty dotyczące zobowiązań cenowych

- (180) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń trzech producentów eksportujących przedstawiło oferty dotyczące zobowiązań cenowych zgodnie z art. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (181) Komisja oceniła te oferty i doszła do wniosku, że przyjęcie takich zobowiązań nie byłoby wykonalne w rozumieniu art. 8 rozporządzenia podstawowego. Jest tak głównie z powodu dużej liczby nierozróżnialnych rodzajów produktów, których dotyczyły oferowane zobowiązania, różniących się znacznie pod względem ceny, jak również z powodu skomplikowanej struktury przedsiębiorstw/grup producentów eksportujących uniemożliwiającej ich monitorowanie.
- (182) Komisja wyjaśniła producentom eksportującym, że produkt objęty postępowaniem jest nieodpowiedni do podejmowania zobowiązań. Wyjaśniła również, że struktury tych przedsiębiorstw/grup uniemożliwiają w praktyce ich monitorowanie.
- (183) W związku z tym odrzucono wszystkie trzy oferty.

8.4. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (184) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że środki nie powinny dotyczyć wyrobów będących w tranzycie w momencie nałożenia cła tymczasowego. W praktyce takie podejście oznaczałoby zwolnienie z cła i osłabiłoby skutki naprawcze środków, w związku z czym zostaje odrzucone.
- (185) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł unijny, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę cel antydumpingowych zostają zwolnione.
- (186) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

(¹) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno, obecnie objętych kodami CN 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81 i 7220 20 89 pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu.

Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
ChRL	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd., Taiyuan City	24,4	C024
ChRL	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd., Tianjin City	24,4	C025
ChRL	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	24,6	
ChRL	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	25,3	C999
Tajwan	Chia Far Industrial Factory Co., Ltd., Taipei City	0	C030
Tajwan	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	6,8	C999

Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno sprzedanych w ramach wywozu do Unii Europejskiej i objętych niniejszą fakturą, zostało wytworzonych przez (nazwa przedsiębiorstwa i adres) (dodatkowy kod TARIC) w (Tajwanie/ChRL). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury, obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/501 nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę ceł antydumpingowych zostają zwolnione.

Artykuł 3

W przypadku gdy jakkolwiek nowy producent eksportujący w Chińskiej Republice Ludowej dostarczy Komisji wystarczające dowody potwierdzające, że:

- nie prowadził wywozu do Unii produktu, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.),
- nie jest powiązany z żadnym eksporterem lub producentem w Chińskiej Republice Ludowej, który podlega środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia,

- rzeczywiście dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii po upływie okresu objętego dochodzeniem, na podstawie którego wprowadzono środki, lub zaciągnął nieodwołalne zobowiązanie umowne na wywóz znacznych ilości do Unii,

art. 1 ust. 2 może zostać zmieniony poprzez dodanie nowego producenta eksportującego do współpracujących przedsiębiorstw niewłączonych do próby, w stosunku do których zastosowanie ma średnia ważona stawka cła.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 sierpnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Chińscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
ChRL	Lianzhong Stainless Steel Corporation, Guangzhou	C026
ChRL	Ningbo Qi Yi Precision Metals Co., Ltd., Ningbo	C027
ChRL	Tianjin Lianfa Precision Steel Corporation, Tianjin	C028
ChRL	Zhangjiagang Pohang Stainless Steel Co., Ltd., Zhangjiagang City	C029